

Kone havde efterladt paa Skrivebordet, og han stod nogle Øjeblikke og saae forbavset paa det med den pudsige Maaben, der var ham egen.

»Hvad er det for et Brev?« sagde han højt.

Det viste sig, at Konvolutten, som var aabnet, bar hans Kones Navn, og baade Udskriften og selve Brevet var skrevet med fordrejet Haand.

»Hvad er det her for Kæltringstreger?«

Pludselig løb Blodet ham fra Kinderne, og hans Hænder begyndte at ryste. Brevet, der var undertegnet »En Troende af Menigheden«, indeholdt en Opfordring til hans Kone om at have et vaagent Øje med Jørgen Stauns Gaard paa Bakken. »Din Mand har sin Gang der tidlig og silde, og Oleane er en Møgmær, som jo Alle veed.«

Mads Vestrup undersøgte nøje Haandskriften, Fri-mærkets Poststempel og tilsidst selve Konvolutten, idet han holdt den op for Lampeskæret. Og nu svulmede Halsen paa ham, og Ansigtet blaanede, som om han skulde kvæles.

»Nej, dette er dog —!« sagde han og slog Haanden i Bordet.

I tre Skridt stormede han over Gulvet, rev Døren op og raabte ud gennem den mørke Forstue, hvor en smal Lysstribe røbede, at Dagligstuedøren var ladet paaklem:

»Stine! Er du derinde?... Vil du komme et Øjeblik.«